

Meditatie

De grote Drie

Galaten 5:22

In Galaten 5 zet de apostel Paulus ons hele mensenleven in de etalage. Mooi en lelijk. Zoals een etaleur om de aandacht van het winkelend publiek te trekken met contrasten werkt en lichte en donkere kleding naast elkaar zet, zo doet Paulus het ook. Hij scheidt een tegenstelling door een rijtje werken van het vlees en een rijtje vruchten van de Geest naast elkaar te zetten. Die werken van het vlees zijn niet zo fraai. Allemaal dingen die mensen doen als zij niet met God of medemensen rekenen. Hier is de firma 'Eigen belang en eigen plezier' aan het werk. Dat kan natuurlijk ook wel eens iets goeds opleveren. Je kunt zonder God een zuiver geweten nastreven en goed met je naaste omgaan, maar daar heeft de apostel het niet over. Hij denkt in een tegenstelling en hij noemt alleen de ontsporingen zoals losbandige seks, afgoderij, egoïsme en twist. Wie even voor de etalage blijft staan, herkent wel iets van deze dingen in zichzelf. In ieder geval zien we de uitgestalde waren dikwijls genoeg om ons heen. Let op het waarschuwingsbord: 'Wie zulke dingen doen, zullen het Koninkrijk van God niet beërven'.

'Maar', zegt de apostel, of 'echter' en dan volgt de tegenstelling: bij de gelovigen gaat het anders, die staan in de vrijheid van Christus en zij laten zich leiden door de Heilige Geest. Zij rekenen met God en hun leven wordt gesierd door de vruchten van de Geest. De één na de ander komt tot bloei en als ze alle negen rijp zijn, ben je wel in de hemel, ook al leef je nog op aarde. Het gaat dus om vruchten en niet om onze eigen goede wensen en werken. Vruchten groeien vanzelf. Onze vruchtbaarheid kunnen wij wel bevorderen door ons eens af te vragen hoe onze beslissingen tot stand komen, wie aan de touwtjes trekt en naar wie wij luisteren. Hier spreekt onze omgang met de Bijbel ook een hartig woordje mee. Wie naar

die negen mooie vruchten van de Geest verlangt moet de Gever binnen laten en wie naar de Gever verlangt wordt blij als hij zijn stem hoort.

Een aandachtige Bijbellezer zal opmerken dat de apostel een merkwaardig enkelvoud gebruikt. Hij spreekt van de vrucht van de Geest en vervolgens noemt hij er negen op. Negen vruchten en toch één. Is dat een vergissing? Nee, want de negen delen in hetzelfde leven en ze groeien aan dezelfde stam: de inwonende Christus. Ik beperk mij in deze meditatie tot de eerste drie: liefde, blijdschap en vrede. Wat een edel drietal! Goed hè? Zulke gasten willen we wel in huis hebben. We verlangen naar ze. Vooral als we ze missen in tijden van teleurstelling, verdriet of verdeeldheid. Dan zien we uit naar de terugkeer van die drie zusjes, die het leven weer goed maken. Als ze voor de deur stonden zouden we ze niet alleen binnenlaten, we zouden ze omhelzen en in ons hart sluiten.

Maar vergis u niet: het gaat niet om onze liefde, blijdschap en vrede. Het is geen kwestie van jezelf aanporren en het opnieuw proberen. Zo in de trant van: ik maak er vandaag een mooie dag van. Ik hang de slingers op. Zulke pogingen zijn niet verkeerd, maar ze vallen nog steeds onder 'de werken van het vlees'. Sommige mensen zijn van nature gezegend met mooie eigenschappen. Ze zijn evenwichtig, optimistisch of zachtaardig. Niet kwaad, maar daar gaat het hier niet over. God heeft meer om ons te geven. Als wij onze aandacht op Christus richten en bidden om de inwoning van zijn Heilige Geest zullen we merken dat de liefde als een lamp in ons hart gaat schijnen, dat we blij worden over de dingen van God en over alle zegeningen die Hij ons geeft. Dan laten we de lieve vrede zeker niet op de stoep staan. We omhelzen haar.

C. Vermeulen

